



עת"א 31654/10/16 - ניזאר שוקירי, נגד שרות בתי הסוהר, מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי בחיפה

18 דצמבר 2016

עת"א 31654-10-16 שוקירי נ' שרות בתי הסוהר-מחלקת האסיר - זימונים ואח'

בפני כב' השופט רון שפירא, סגן נשיא

ניזאר שוקירי, ע"י עו"ד איברהים בחוס

העותר

נגד

המשיבים

1. שרות בתי הסוהר

ע"י היועצת המשפטית של מחוז הצפון בשב"ס עו"ד ריבי

שפירא

2. מדינת ישראל

פסק דין

עתירה זו מופנית כנגד החלטת המשיב 1, שהתקבלה ע"י מפקד המחוז הצפוני של שב"ס, להורות על הפקעת עבודת השירות שנגזר על העותר לרצות, באופן שבו יהיה עליו לרצות את יתרת תקופת העבודות שנותרו לו כמאסר בפועל במתקן כליאה.

בטרם אתייחס לטענות ב"כ הצדדים ראוי, במקרה זה, להעיר מספר הערות על המסגרת הדיונית בה נדונה העתירה והכללים לעניין זה.

עתירה המופנית כנגד החלטה להפקעת עבודות שירות היא עתירה המוגשת בהתאם להוראות פקודת בתי הסוהר [נוסח חדש] התשל"ב - 1971. העתירה נדונה בבית משפט מחוזי (להבדיל מבית משפט לעניינים מנהליים). עם זאת מדובר בהליך מנהלי לכל דבר ועניין, במובן זה של הדיון חלים כללי המשפט המנהלי, הן הדיוני והן המהותי.

בהיבט הדיוני - על העותר להעלות את כל טענותיו במסגרת כתב העתירה. כתב העתירה הוא המסמך המגדיר את המחלוקת ושם יש לפרט את כל טענות העותר. על העותר גם חלה חובה מלאה לגלות את כל הפרטים והעובדות הנדרשות לעניין. אי גילוי כל העובדות בצורה מלאה ומדויקת מהווה עילה לדחיית עתירה.

בהיבט המהותי - החלטת מפקד המחוז להפקיע את עבודות השירות היא החלטה מנהלית הכפופה לביקורת שיפוטית בעילות המקובלות במשפט המנהלי. בהתאם בוחן בית המשפט האם ההחלטה התקבלה בהתאם לסמכות הקבועה בחוק. ככל שההחלטה התקבלה בסמכות נבחנת תקינות הליך קבלת ההחלטה. ככל שההליך תקין נבחנת סבירות



ההחלטה. בית המשפט יתערב בהחלטה מנהלית אם חרג מקבל ההחלטה מסמכותו, הליך קבלת ההחלטה לא היה תקין או שההחלטה בלתי סבירה במידה קיצונית.

מעיון בכתב העתירה עולה כי העותר לא פירט בעתירתו את כל טענותיו וגם לא מסר את העובדות הנדרשות לעניין. כך, למשל, לא סיפר העותר בעתירתו ולא טען כלל כי היעדרותו מהעבודה הייתה לאחר שהועבר לעבוד בעוספיה, כאשר לטענתו התקשה להגיע מכתובת מגוריו למקום העבודה. טענה זו, לכשעצמה לא מדויקת, כפי שעוד יובהר, לא נכללה כלל בכתב העתירה ועלתה לראשונה בדיון בפני. העותר גם טען בעתירה כי נערך לו שימוע שלא בפניו. משום מה לא ציין כי לאחר שיחת בירור נמסר לו ביד זימון לשימוע עליו חתם, אלא בחר שלא להתייבב.

יוער בהקשר זה כי מעבר לאי מסירת הפרטים המלאים בכתב העתירה, אי התייבבות לשימוע מהווה אי מיצוי הליך מנהלי החוסם את דרכו של העותר מלהעלות טענות במסגרת עתירה מנהלית. העותר זומן לשימוע, חתם על הזימון ולא טרח להתייבב. בנסיבות אלה, המבקש הוא בבחינת מי שוויתר על זכותו לטעון בפני הרשות [ראו: רע"ב 9659/05 **אבנר דהן נ' מדינת ישראל**, (4/12/2005); רע"ב 1496/07 **רועי כץ נ' נציב שירות בתי הסוהר**, (26/4/2007); רע"ב 6108/07 **מאיר חדד נ' הממונה הארצי על עבודות השירות**, (12/7/2007)]. על זאת יש להוסיף כי טענותיו קשיי הגעה לעבודה לא נתמכו בתצהיר מתאים וגם לא ניתן כל הסבר מדוע לא יצר קשר מיוזמתו עם הממונה על עבודות השירות כדי להודיע על בעיה זו או אחרת [ראו: רע"ב 1496/07 הנ"ל; רע"ב 6108/07 הנ"ל; רע"ב 5954/08 **עזר גמאל בושנאק נ' נציב בתי הסוהר - מדינת ישראל**, (14/7/2008)]. די בכל אלו כדי שהעתירה תידחה על הסף.

מעבר לאמור, מתגובת שב"ס עולה כי העותר היה אמור להתחיל לרצות את עבודות השרות ביום 22/2/16, מיד עם תחילת ריצוי מאסרו נעדר ימים רבים ללא אישור, בחודש ספטמבר 2016 הפסיק להתייבב. במהלך החודשים נערכו לעותר 3 שיחות בירור ואזהרה (שגם עליהן לא סיפר בעתירתו), הוא הוזר לעניין תפקודו, ניתנו לו 3 הזדמנויות לסיים את ריצוי המאסר בעבודות שרות, אך הוא לא השכיל להצל את ההזדמנויות שניתנו לו. בשיחת הבירור האחרונה נמסר לידיו זימון לשימוע, העותר חתם על הזימון לשימוע ואולם מטעמים השמורים עמו בחר שלא להתייבב.

יוער עוד כי לטענת העותר, כפי שעלתה מפי בא כוחו במהלך הדיון (ולא בכתב העתירה), החל העותר להעדר מהעבודה רק לאחר שהועבר משפרעם לעבודה בעוספיה. יצוין כבר כעת כי טעון זה אינו מתיישב עם דוחות שיחות הבירור מהן עולה כי כבר בתחילת עבודתו, עוד בשפרעם, לא התייבב העותר לעבודה כנדרש. ואולם גם אם נקבל את טענת ב"כ העותר עי המעבר לעוספיה הוא זה שגרם להיעדרות מהעבודה, לא הוצג לעיוני כי מכתב או תיעוד לפניה של העותר לממונה על עבודות שירות בבקשה לשנות את מקום עבודתו. העותר בחר להפסיק להתייבב ובכך עשה דין לעצמו. די בכך כדי שעתירתו תידחה.

מפקד המחוז הצפוני של שב"ס קיבל את ההחלטה בהתאם לסמכותו. ההליך שקדם לקבלת ההחלטה היא תקין. נערכו לעותר שיחות בירור, ניתנו לו הזדמנויות לתקן את התנהלותו. העותר זומן כדין לשימוע ולא התייבב. מכאן שלא נפל פגמים בהליך קודם לקבלת החלטה.



בנסיבות אלו ההחלטה, שהתקבלה בהליך תקין והסמכות, היא גם החלטה סבירה. למעשה, בהעדר התייצבות לעבודה ולשימוע, לא השאיר העותר כל ברירה למפקד המחוז אלא להפקיע את עבודות השירות. ההחלטה, כפי שהתקבלה, היא לא רק סבירה אלא גם מתבקשת.

מכל הטעמים שפורטו לא מצאתי מקום להתערב בהחלטה, כפי שהתקבלה. בהתאם אני מורה על דחיית העתירה.

העותר יתייצב למאסרו בבית מעצר קישון ביום 1.1.17 עד השעה 9:00, או על פי החלטת שב"ס, כשברשותו תעודת זהות או דרכון. על העותר לתאם את הכניסה למאסר, כולל האפשרות למיון מוקדם, עם ענף אבחון ומיון של שב"ס, טלפונים: 08-9787377, 08-9787336.

ניתן היום, י"ח כסלו תשע"ז, 18 דצמבר 2016, במעמד ב"כ הצדדים ובהעדרו של העותר.

ר' שפירא, ס. נשיא